

Когото диришъ отъ тогава,
и който се отъ тебе тай,
иди — празнува своята слава
сега той въ моя роденъ край.

Иди, търси и намери го,
съ ржка корава посегни —
Подъ неговото тежко иго
той влачи земните си дни.

Дни просяшки. Измама люта —
до днесъ да диришъ Бога ти,
въ сиянието му се лута,
и въ неговите висоти.

Отдавна Той на своето дело
Въ величието не живеи,
Въ туй що е хубаво и смело
въ грехътъ на подвига що греи.

Лучътъ на мисълъ не възлязва
душата му да обгори —
Той има воля да наказва,
но няма сила да твори.

Откакто тебе той изгуби,
окото Му се замъгли . . .
духътъ Му слабостта възлюби —
въ нищожното се той всели.

Иди, ще го намеришъ тамо
Ти въ истината на сганъта,
живота на която само
е вдребнавена суета, —